

Skopsnunnan.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

53

Uppt. av Sue Lijahelst

efter Ole Nilsson

i Sit alaf.

-1725-

Anmärkingar:

396

Nå i gik inte i stegen, vände sig
tjänan om kände sig i könen i ryggen.
I hade en kvinna, som gick och njöt
av en kvinna, som hade i en stuga
i stegen. Då kom både skopsnunnan och
skopsnunnan in och vände sig mot könen.
Men hon bydde sig inte om trocken.

Det tjänste en dräng i sken i sken.
Han blev sig till en grisa. Skopsnunnan
får vända sig till, att hon blev precis

Uppt. av Sun Lijer

Anmärkingar:

396

efter Als Nilsson

i S. T. Oluf

-1935-

Oppe i Åhus är en spir som brukligt
 höj. Det var en som red på en bräskhäst.
 Och det var av sin högt i luften. Det
 var en, som färdade den, som rann, som
 var med, färdade: "Va är ni?" - "Vi
 Åhus spir", sa den andre, och de slog
 hästen emot med en hästskor.

Uppt. av *Sen Lijell*

Anmärkingar:

396

efter *Åke Nilsson*

i *S: # Alof*

— 1925.

Det fanns bäckshäst här från.
Det var en man, som skulle gå till
Svanesholm. Det var på morgonen tidigt.
Han kom till å sjö på bäckshästen.
Men han kom till å nämna Guds namn,
och då kom han av.

Det var en man, som låg nere vid
Skarvbacke. De skulle köra hem till.
Då kom bäckshästen, och han var vit.
Men de fäddes inte de ryggar, så på

Joanisse

56

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av Sim Ljibet

Anmärkingar:

efter Olle Nilson

396

i St Alf

- 1725 -

Joanisse är de andes anhångare.

Man brukar säga saker för folk. Hållningar
och sånt. Ant sånt som i de andes namn.

Tante

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

57

Uppt. av Sra L. Hjelm

Anmärkingar:

396

efter A. Nilsson

i S. T. Oluf - 1225 -

Goarisse å de, som går den rida.
När det felar något, så är det han som drar.

Det var flera karlar, som stod och såg,
så han det kom ett lass i luften, som
för över gårdarna. Det var foderämne för
lamm. Det var uppe i Elgaröds socker.

Det skulle han påstås, förstås, till
någon. Men det var inte sant. Det var
en de onde.

Swavets.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

58

Uppt. av Sven Liljell

Anmärkingar:

396

efter Ole Kism

i N. 7 af. - 1815 -

De gamla hade för sig, att de skulle
slå dricka i hären vid jult för att
sömnatten skulle ha.

Uppt. av Sune Liljedal

Anmärkingar:

396

efter Ala Nilsson

i Sjöbocker.

-1925-

Vid Wik bodde en man, som var
kommer från Raskarp. Det var vid jule-
tiden. De kom där upp jäkkråk. Han
hade just gett sin egen kråk. Och
så kastade han några halvgjinnar till
jäkkråken också. Men på morgonen låg
det där. Det är märkvärdigt, att det
finns både jäkkråk och jäkkråkar.

Uppt. av S. L. L. L.

Anmärkningaz:

396

efter Ola Nilson

i S:t Olof

- 1725 -

Härbores låg en stor sten, som var
spräckt mitt över. Det var i förtiden,
som jättes dotter i Stenshagens kaste
kastat den i sitt stumpeband. Hon kastade
den mot kyrkan i S:t Olof. Men när
den var på gick mitt i den. Klaveste-
ren kallades den. En psalmbok och en
sandstenssten som det ligger i synen.

Jul - Månen in

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

61

Uppt. av Sun Ljebent

efter Ole Nilsen

i Sit Olyf. - 1925 -

Anmärkingar:

396

De skulle ha jukkåven, en stor lång
kalk k ve. De skulle ta in de i stugan
om d nn omkring den. Det skulle vara
för tj nnare om man  tt ha s ge av.

Rida Staffan.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

662

Uppt. av S. Lijew

Anmärkingar:

396

efter A. Nilsen

i S. H. Olof.

De red saulet Staffan tidigt på andamarna.
Drängarna tog de bästa hästarna i stallet.
De red på gård till gård. De skulle ha
brännvin i var gård.

De yngre säng, men de har i slott.

Staffan var en stallebarn,

en stallebarn.

Han ställde sin fålar de fem.

Sra, i ra, i rallereralla.

Jul - utklädning.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

63

Uppt. av S. Lijebäck

Anmärkingar:

396

efter Ole Nilsson

i S. A. Oluf

I Raskarrens mölle ned de Rasket Staffan p^r
en lustigt sätt. Fyra karlar gick tätt ihop
och en låg p^r fyra han p^r axlarna p^r den.
Med händerna och benarna mot axlarna. Och
en satt uppe p^r ryggen p^r honom. Alla sex
var utklädda.

Nyai-skynta vî

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

64

Uppt. av Sam Lijchelt

efter Olof Nilsson

i S:t Olof.

-1925-

Anmärkingar:

396

De nyang och skot p' nyai. De skot
och gevar, och ibland färdämnade de
folk. De nyang på gård till gård och
skot och fide brännvin.

Pösk - Lijer -

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING

65

Uppt. av Lijer

Anmärkingar:

396

efter Ola Nilsson

i S: 7 Ouf.

Min mor berättade en historia. Det var
en kringa, som skulle gå till Kållan. Det
var i djungelveden. Hon skulle hämta
vatten. Som hon kom till Kållan, så såg
hon en stor viter gås, som tveigade sig
i vattnet i Kållan. Hon undrade vad
det var för en gås. Men när hon sådde
en gås med bjöla, så blev gåsen till
nabokvinnan. Hon hade varit till Ola-
kulla som en gås.

Midsommar.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

66

Uppt. av S. Liljebell

Anmärkingar:

396

efter Olof Nilsson

i S. T. Almqvist.

Det är eftermiddagen på midsommaraften som
de friska. De reste en majstång mitt på
planen, som de dansade på.

På midsommardagen på eftermiddagen,
när de hade reserat i skogen, så mycket
de ville, gick de till en stuga och sjönde
deras säll.

Uppt. av Sam Lijell

Anmärkingar:

efter Mr Nilson

396

i S: T Alaf.

- 1725 -

bygge i Skivarp skulle de få bygga en kista
med pengor, som de hade samlat i ors-
tider. De frånde efter de som skulle
bygga den. Men då de fick tag i de,
sagde de, hur bygn brann, och då dånk
de mer igen.

Uppt. av S. Lijebert

Anmärkingar:

efter A. Nilson

396

i S:t Olf. - 1785-

Rörum kallas också för Rörarum.
Det var för att angelska flottan var där.
De skulle prisa för i land, men har
blivit berövat livet. Men de kunde inte
stiga in i Rörum, för det ligger så lågt
för vatten.

Uppt. av Sven Lijebert

Anmärkingar:

396

efter Ole Nilsson

i S:t Olof.

1785 -

Det var en man, som hade en hustru. Den
hustrun. Han lovade, att hon skulle få ha-
va honom, om hon hade en huvudpunkt
under bröstet på sin, när han var död.

Det gjorde hon. Men sen fanns det inga
pengar efter honom. Pigen gick till

prästen och badade om'et. Så grava-
de upp liket, och där i huvudpunkten
låg godset.

Uppt. av En Lijeb

Anmärkingar:

396

efter Mr Nilen

i St Olaf. — 1225 —

Det var en präst, som kunde se, om
de kom till himmelen eller heluēt.
De gjorde gyltaker av 'en. Det var en
dräng, som to sig i en kista och skred
sina gyltaker med 'en, och se, om han
sannings eller lögn. — Jag ser inget-
ting, sa prästen. Men så drog drängen.
— Jo, nu glumpa' han till heluēti,
sa prästen. Det var ju också hemskt

Drömmar

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

741

Uppt. av *Pear Lihill*

Anmärkingar:

396

efter *Alf Nilsson*

i *S:t Olof.*

-1725-

Man kan drömma i drömmen och se dö'a.
Man ser den liksom de lever och talar
till den. Det är under, som svävar in.
Den är skönlj och osynlig och kan komma
från alla platser.

Dödsb. — tappa järn i i grav.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

72

Uppt. av En Lijell

Anmärkingar:

396

efter En Nilsson

i S:t Olaf.

- 1735-

Min mor var född i Moratzke.

Hon var en annan kvinna fick en kyrko-
gården. De tittade de andra met i en grav.

Hon tappade sin kopparspanna i graven.

De torde inte få tittat på hänta den.

Men den därigenom fanns det ingen grav. Men
kopparspannan var i sin smula.

Dagb. - versel.

773

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av Sam Lijell

Anmärkingar:

396

efter Alf Nilsen

i S: 7 Blef.

- 1725 -

De, som i fjedd tondy og såndy,
de skal kenna se m, det. i det herstapp,
som skal de, se skal de se fyrsparn kenna
kennande.

Det var en sån påg, som var rite og
kände med sin far en raut. Påg såg en
herstapp kenna kennande i fyrsparn.

Tungen kængde en kate på kättarna, og
båne vore som eld, og elde frust.
Påg ville tale om det. Men faren såg

Uppt. av S. Lijeholm

efter Ola Nilsson

i R. T. Anf - 1915-

Anmärkingar:

396

Min mor talte om, att det var en,
som hette Ola Kock, som var vaktare eller
rackare. Han hade sett sig i de andra
namn. Och fick pengar. Alla de andra
skulle ha honom till slut. En hörde
kom över vagnen, som de andra kom som
skulle ta in i. Han läste om korsade him,
honom, 2° att de andra inte fick honom.
Sen tog ha in honom i en kyrka. Prästen
drog ordningar omkring honom, 3° att

Proteritis nesi

775

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av Sven Lijebäck

Anmärkingar:

396

efter Alfr. Nilson

i S. A. Olaf

-1725-

När de skulle make, korsade de
baktriset. I deras intade de en
kors med fingrarna. Det var två
streck, som korsade varandra.

Uppt. av Sver Lijebert

Anmärkingar:

396

efter Ah Nilsen

i 1800

—1725—

Det var en tår, som det var en gammal
kärning, som var master till. Tårer hade inte
läst för präster. Kärningen ville tårna med till
Måstaden. Då fick han låna sig mjölles en
en kvin. De andra jägarna snacka om det
för präster, när han läste. Präster ville se.
Han kunde mjölles de bästa her, om han högg
kvin i mjölles. Det fick han göra för präster
när mjölles han her. — Nu tår, ja inte mer,
sade han, för nu kommer hjärtelst. — Marka

Uppt. av Sen Lijssell

Anmärkingar:

396

efter Dr Nilson

i S:t Olof.

-1725-

de hade inga smeksticker för. Utan
de hade ett stort p^o i kvarterets längd
och slog p^o flinta. Hade de inte det i
ordning, p^o gick de till näbans och
lånade väme i en träsko.